

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2016. július 19.*

„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Állami támogatások — Bizonyos multinacionális vállalkozások többletnyereségét mentesítő adórendszer — Feltételes adómegállapítási határozatok (tax rulings) alapján biztosított mentesség — A támogatási rendszert a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és a támogatások visszatéríttetését elrendelő határozat — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — A sürgősség hiánya”

A T-131/16. R. sz. ügyben,

a **Belga Királyság** (képviselik: C. Pochet és J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben, segítők: M. Segura Catalán és M. Clayton ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: P.-J. Loewenthal és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Belgium által végrehajtott SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) számú többletnyereség-mentesítési támogatási programról szóló, 2016. január 11-i C (2015) 9887 final bizottsági határozat 2., 3. és 4. cikke végrehajtásának a felfüggesztése iránti ideiglenes intézkedések iránt az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk alapján előterjesztett kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei, az eljárás és a felek kérelmei

- 1 A jelen jogvita a Belgium által végrehajtott SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) számú többletnyereség-mentesítési támogatási programról szóló, 2016. január 11-i C (2015) 9887 final bizottsági határozat határozatra (a továbbiakban: megtámadott határozat) vonatkozik, amely a belga adójog keretében különleges szabályozást ír elő, nevezetesen a multinacionális vállalkozáscsoportokhoz tartozó belga társaságok bizonyos nyereségeinek a mentesítésére vonatkozó rendszert. E rendszer alapvető elemét a többletnyereségre vonatkozó feltételes adómegállapítási határozatok rendszere (a továbbiakban: a többletnyereségre vonatkozó rendszer) képezi, amely lehetővé teszi a valamely multinacionális csoporthoz tartozó belga társaság számára, hogy az adóalapját kiigazítsa.

* Az eljárás nyelve: angol.

- 2 A Belga Királyság álláspontja szerint a többletnyereségre vonatkozó rendszer a szokásos piaci feltételek elvén alapszik, amelyet a nemzetközi adózás területén széles körben alkalmaznak, és amelyet a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) modell adóegyezménye is elismer. Ez az elv annak a biztosítását célozza, hogy a multinacionális csoporton belül végrehajtott, határokon átnyúló ügyletekhez rendelt érték a valós gazdasági értéket tükrözze, azaz, azt az értéket, amely olyan feltételekből következik, amelyeket akkor alkalmaztak volna, ha ezeket az ügyleteket nem kapcsolódó felek között bonyolították volna le, ami lehetővé teszi azt, hogy az ugyanazon csoport részét képező egyes társaságokat különálló adóalanyoknak tekintsék.
- 3 A Belga Királyság érvelése szerint a szóban forgó mentességi rendszer keretében az illetékes és hatáskörrel rendelkező belga adóhatóság minden társaság helyzetét egyénileg vizsgálja, és olyan feltételes adómegállapítási határozatot hoz, amely meghatározza az említett rendszer alkalmazásának a feltételeit. Az ilyen határozatban először is a belga társaság és az ahhoz kapcsolódó társaságok közötti ügyletekre alkalmazott szokásos piaci árakat a transzferárra vonatkozó jelentés arány alapján határozzák meg. Miután e transzferárakat az ügyletekre alkalmazták, a belga jogalany, amely a multinacionális csoportban központi szerepet játszik, főszabály szerint megtartja az ezen ügyletekből származó maradványnyereséget. Ezt követően a transzferárakra vonatkozó második jelentés alapján megállapítják a lehetséges „többletnyereséget”. Ennek keretében figyelembe veszik azt, hogy a maradványnyereség egy része a belga jogalany által gyakorolt tevékenységek által létrehozott hozzáadott értékből származik, és e maradványnyereségeknek egy másik része a csoportos jelleg hatásaiból következik, mint például a csoportszinergia, vagy a méretgazdaságosság. A maradványnyereségen belül a többletnyereség annak a nyereségnek felel meg, amelyet egy társaság nem tudott volna megszerezni abban az esetben, ha önálló. E tekintetben a belga jogalany olyan nyereségről van szó, amely a szokásos piaci feltételekből eredő nyereséget meghaladja.
- 4 A Belga Királyság hangsúlyozza, hogy a szóban forgó mentességi rendszer alapján az adóalapból kizárólag a többletnyereség vonható le, amely a transzferárakhoz viszonyított arányok alapján nem tudható be a belga adózó társaság belga ügyleteinek, és amely ezért nem képezi a részét e társaság szokásos piaci feltételek szerinti nyereségének. Álláspontja szerint a fennmaradó nyereség a belga jogalany által realizált nyereséget tükrözi, és azt a belga hatóságok a belga adójogi rendelkezéseknek megfelelően megadóztatják, míg az a nyereség, amely a multinacionális csoporthoz tartozás eredménye, nem tartozik Belgium adóztatási joghatóságába.
- 5 A Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a többletnyereségre vonatkozó rendszer állami támogatást nyújt a kedvezményezettjeinek. E rendszer ugyanis eltér a belga adójogban előírt azon általános szabálytól, amely szerint a belgiumi adóilletőségű társaságok, illetve a belgiumi állandó telephely útján tevékenységet gyakorló társaságok adót fizetnek azon teljes adózó nyereségük után, amelyet a ténylegesen nyilvántartásba vett nyereségük alapján számítanak ki kiindulópontként. A multinacionális csoportokhoz tartozó belga jogalanyok által nyilvántartásba vett nyereség egy része mentesül a belga társasági adó alól, ami egyenlőtlen bánásmódot eredményez a fent említett általános szabály által követett, a belgiumi adóilletőségű társaságok valamennyi nyereségének a megadóztatására irányuló cél tekintetében ténybeli és jogi szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokkal szemben.
- 6 A Bizottság másodlagosan a megtámadott határozatban kifejtette, hogy függetlenül attól, hogy a referenciarendszer magában foglalhat egy olyan általános szabályt, amely szerint a multinacionális csoportokhoz tartozó belga adóalanyok nem adóztathatók a nyereség azon összege után, amely meghaladja az úgynevezett „szokásos piaci feltételek” szerinti nyereséget, a többletnyereségre vonatkozó rendszer a szokásos piaci feltételek elvének a téves alkalmazását valósítja meg, és következésképpen eltér ettől az elvtől. Ez az eltérés ugyanis abban áll, hogy a multinacionális csoportokhoz tartozó belga jogalanyok számára mentességet biztosít a szokásos piaci feltételek szerinti nyereségeik egy része alól, ami egyenlőtlen bánásmódot eredményez a társaságok nyereségének a Belgiumban való megadóztatására vonatkozó általános rendszer által követett cél tekintetében ténybeli és jogi szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokkal szemben.

- 7 Következésképpen a megtámadott határozat az 1. cikkében megállapítja, hogy a többletnyereség mentesítésére vonatkozó rendszer az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, amely összeegyeztethetetlen a belső piaccal, és amelyet a Belga Királyság jogellenesen vezetett be az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének a megsértésével. A megtámadott határozat 2. cikkének (1)–(4) bekezdése arra kötelezi a Belga Királyságot, hogy az összeegyeztethetetlen és jogellenesen nyújtott támogatást téríttesse vissza a kedvezményezettekkel, és megállapítja, hogy a visszatérítendő összegek után kamatos kamat fizetendő, és a kedvezményezettek által még vissza nem térített összegeket azzal a vállalkozáscsoporttal kell visszatéríttetni, amelyhez a kedvezményezett tartozik. A megtámadott határozat 3. cikke azt írja elő, hogy a visszatéríttetés azonnal hatályos, és a Belga Királyságnak gondoskodnia kell arról, hogy a megtámadott határozat az annak közlésétől számított négy hónapos határidőn belül teljes mértékben végrehajtásra kerüljön. A megtámadott határozat 4. cikke a Belga Királyságot arra kötelezi, hogy egyrészt az említett közléstől számított két hónapos határidőn belül bocsássa a Bizottság rendelkezésére többek között a támogatás kedvezményezettjeinek a listáját, és az egyes kedvezményezettekkel visszatérítendő teljes összegeket (a főösszeget és a kamatokat is ideértve), és másrészt a nyújtott támogatás teljes visszatéríttetéséig folyamatosan tájékoztassa a Bizottságot a megtámadott határozat végrehajtása érdekében elfogadott nemzeti intézkedések menetéről.
- 8 A Bizottság a megtámadott határozatra vonatkozó 2016. január 11-i sajtóközleményében megállapította, hogy a támogatások visszatéríttetése összesen mintegy 700 millió eurós összegre terjed ki, és a kedvezményezettek tekintetében a belga hatóságoknak mintegy 35 multinacionális társasághoz kell fordulniuk.
- 9 A Törvényszék Hivatalához 2016. március 22-én benyújtott keresetlevelével a Belga Királyság keresetet indított a megtámadott határozat megsemmisítése iránt.
- 10 A Törvényszék Hivatalához 2016. április 26-án benyújtott külön beadványában a Belga Királyság előterjesztette a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, amelyben lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék elnöke:
- függesse fel a megtámadott határozat 2., 3. és 4. cikkének a végrehajtását addig, amíg a Törvényszék a keresetet érdemben el nem bírálta;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 11 A Bizottság az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre tett, a Törvényszék Hivatalához 2016. május 17-én benyújtott észrevételeiben azt kéri, hogy Törvényszék elnöke:
- utasítsa el a kérelmet;
 - a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 12 Az egyrészt az EUMSZ 278. cikknek és az EUMSZ 279. cikknek, és másrészt az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének az együttes olvasatából kitűnik, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró – amennyiben úgy ítéli meg, hogy a körülmények megkívánják – elrendelheti a Törvényszék előtt megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését vagy előírhatja a szükséges ideiglenes intézkedéseket. Az EUMSZ 278. cikk mindazonáltal a fellebbezések felfüggesztő jellege hiányának az elvét fogalmazza meg, mivel az európai uniós intézmények jogi aktusait megilleti a jogszerűség vélelme. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró tehát csak kivételesen rendelheti el a Törvényszék

előtt megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, és csak kivételesen írhat elő ideiglenes intézkedéseket (lásd: 2013. november 11-i CSF kontra Bizottság ítélet, T-337/13 R, nem tették közzé, EU:T:2013:599, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 13 Ezenfelül a Törvényszék eljárási szabályzata 156. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró tehát akkor rendelheti el a végrehajtás felfüggesztését és más ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első látásra valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához az szükséges, hogy azokat már az alapkeresetről való döntés előtt elrendeljék, és azok már ekkor kifejtsek hatásukat. E feltételek konjunktívak, vagyis ha azok egyike nem teljesül, az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani (lásd: 2013. november 11-i CSF kontra Bizottság végzés, T-337/13 R, nem tették közzé, EU:T:2013:599, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 14 Mindezek összességének vizsgálata során az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és a konkrét ügy sajátosságainak figyelembevételével szabadon határozza meg e különböző feltételek vizsgálatának módját és sorrendjét, mivel nincsen olyan uniós jogszabály, amely előre meghatározott vizsgálati módszert szabna meg az ideiglenes intézkedés szükségességének értékelésére. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró továbbá adott esetben mérlegeli az érintett érdekeket (lásd: 2013. november 11-i CSF kontra Bizottság végzés, T-337/13 R, nem tették közzé, EU:T:2013:599, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 15 Az iratok tartalmát figyelembe véve az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, hogy elég információval rendelkezik ahhoz, hogy anélkül határozzon a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelemről, hogy előzetesen meg kellene hallgatnia a felek szóbeli magyarázatait.
- 16 A jelen ügy körülményei között először azt kell megvizsgálni, hogy a sürgősséggel kapcsolatos feltétel teljesül-e.
- 17 A Belga Királyság ezzel összefüggésben rámutat a tagállami adóztatási joghatóság meghatározását érintően a Bizottság által alkalmazott új megközelítés, valamint a „szokásos piaci feltételek” elvének a Bizottság által kialakított új meghatározása miatt bekövetkező jogbizonytalanságra. Ezen példa nélküli mértékű jogbizonytalanság miatt igen valószínű, hogy bizonyos vállalkozások amellettt döntenek, hogy elhagyják Belgiumot, vagy ott nem eszközölnék további befektetéseket, ami a belga gazdaság számára helyrehozhatatlan károkat okozna.
- 18 A Belga Királyság ezenfelül attól tart, hogy a megtámadott határozat végrehajtása a számára helyrehozhatatlan károkat okozna, mivel a belga adóhatóságoknak a társaságoktól minden adatot be kell gyűjteniük, azokat felül kell vizsgálniuk, és újra kell számítaniuk azt az adót, amelyet az egyes társaságoknak a többletnyereségre vonatkozó rendszer hiányában kellett volna fizetniük, valamint meg kell követelniük a támogatás kamatokkal növelt összegének a visszatérítését. E hatóságoknak továbbá fel kell venniük a kapcsolatot e társaságokkal a más tagállamban, és bizonyos harmadik országokban található partnereivel annak meghatározása érdekében, hogy a többletnyereség azon része, amely Belgiumba került, máshol megadóztatásra került-e, vagy adózni fog-e. E munka hatalmas adminisztratív terhet jelen egy viszonylag kicsi, olyan ország közigazgatása számára, amelynek kevesebb emberi erőforrás áll a rendelkezésére. A Belga Királyság azzal érvel, hogy a megtámadott határozat megsemmisítése esetén súlyos és helyrehozhatatlan kár érné azon hatalmas adminisztratív teher miatt, amelyet először is amiatt kell viselnie, hogy meg kell határoznia a – nem túl világos – megtámadott határozat alapján visszatérítendő összeget, majd vissza kell fizetnie a visszatérített összeget.

- 19 A Belga Királyság hozzáfűzi, hogy ha a jogellenes állami támogatásnak minősített, és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított összegek visszatéríttetését végre kell hajtani, azok a társaságok, amelyekről e támogatásokat vissza kellene követelni, keresetet indítanak. A nemzeti bíróságoknak ezért a kártalanítást, kártérítést és kamatokat követelő társaságok részéről indított számos igénybe vevő és bonyolult jogvitával kellene szembenézniük.
- 20 Ebben az összefüggésben a Belga Királyság emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint bizonyos esetekben indokolt lehet a sürgősségre vonatkozó feltétel enyhébb elbírálása abban az esetben, ha a megállapított *fumus boni iuris* különösen komoly. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró már figyelembe vette az állítólagos kár helyrehozhatatlan jellege bizonyításának a túlzottan nehéz jellegét, és elismerte, hogy az elsődleges jog, azaz, az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk elsőbbséget élvez minden másodlagos jogszabállyal szemben. Semmi nem akadályozza tehát az ideiglenes intézkedésről határozó bírót abban, hogy e cikkeket közvetlenül alkalmazza, és elrendelje a végrehajtás felfüggesztését, ha úgy véli, hogy „a körülmények azt megkövetelik”, vagy hogy előírja a „szükséges” ideiglenes intézkedéseket a megtámadott intézkedés nyilvánvalóan jogellenes jellege miatt, ha például ezen utóbbi intézkedés még a jogszerűség benyomását sem kelti.
- 21 A Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel nem teljesül.
- 22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét az alapján kell értékelni, hogy szükséges-e ideiglenesen határozni a kérelmezőt fenyegető súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozása érdekében. A kérelmezőnek kell komoly bizonyítékot előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy nem várhatja meg az alapkeresetre vonatkozó eljárás kimenetelét, mert különben személyesen ilyen kárt szenvedne (lásd: 2012. szeptember 19-i Görögország kontra Bizottság végzés, T-52/12 R, EBHT, EU:T:2012:447, 36. pont; 2013. január 17-i Szlovénia kontra Bizottság végzés, T-507/12 R, nem tették közzé, EU:T:2013:25, 14. pont; 2015. február 27-i Spanyolország kontra Bizottság végzés, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 24. pont).
- 23 Az erre vonatkozó bizonyítékokat illetően a következőkes ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az ideiglenes intézkedést kérelmező félnek az ideiglenes intézkedésről határozó bíró számára konkrét és pontos, olyan, részletes dokumentumokkal alátámasztott információkat kell nyújtania, amelyek bizonyítják a hivatkozott helyzetet, és lehetővé teszik a kért ideiglenes intézkedés hiányában valószínűleg bekövetkező következmények vizsgálatát. E félnek tehát – iratokkal alátámasztva – olyan információkat kell szolgáltatnia, amelyek alapján alátámasztható azon helyzet valóságú és általános képe, amelyre e fél hivatkozik az említett intézkedés alkalmazásának az igazolásaként (lásd ebben az értelemben: 2013. január 17-i Szlovénia kontra Bizottság végzés, T-507/12 R, nem tették közzé, EU:T:2013:25, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Mivel a jelen, ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a Belga Királyság terjesztette elő, meg kell állapítani, hogy a tagállamok felelősek a nemzeti szinten általánosnak tekinthető érdekek védelméért. Következésképpen ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében is biztosíthatják ezen érdekek védelmét, és kérhetik ideiglenes intézkedés elrendelését többek között arra való hivatkozással, hogy fennáll a veszélye annak, hogy a vitatott intézkedés súlyosan sérti állami feladataik ellátását és a közrendet. A tagállamok ezenkívül hivatkoznak a valamely gazdasági ágazatukat érő kárra, többek között amennyiben a vitatott intézkedés kedvezőtlen hatással járhat a foglalkoztatás szintjére és a megélhetési költségekre. Ezzel szemben nem elég azon kárra hivatkozniuk, amely korlátozott számú vállalkozást érintene, ha azok külön-külön nem képviselnek valamely teljes nemzetgazdasági ágazatot (lásd ebben az értelemben: 2015. február 27-i Spanyolország kontra Bizottság végzés, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 A jelen ügyben a Belga Királyság azon állítását illetően, mely szerint a megtámadott határozat végrehajtása esetén valószínű, hogy a többletnyereségre vonatkozó rendszer kedvezményezett vállalkozásai közül egyesek a tevékenységeiket Belgiumon kívülre helyezik, vagy úgy határoznak, hogy

többé nem eszközölnek befektetéseket Belgiumban, meg kell állapítani, hogy a Belga Királyság nem állítja, és *a fortiori* nem is bizonyítja, hogy e vállalkozások, melyeknek meg sem jelölte a számát, a belga gazdaság egy meghatározott ágazatát képviselik, és hogy az ezen vállalkozásoknak a megtámadott határozat általi érintettsége kedvezőtlen hatással járhat a foglalkoztatás szintjére és a megélhetési költségekre valamely gazdasági ágazatban vagy valamely meghatározott belga régióban (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2015. február 27-i Spanyolország kontra Bizottság végzés, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 31. pont).

- 26 A Belga Királyság tehát nem támasztotta alá a sürgősség igazolása céljából hivatkozott gazdasági helyzetnek az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt valósághű és általános képét. E körülmények között az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem állapíthatja meg a sürgősséget pusztán a Belga Királyságnak a bizonyos vállalkozásoknak az azon magatartására vonatkozó, alá nem támasztott állítása alapján, amelytől a Belga Királyság tart. Az ideiglenes intézkedések elrendelésének a szigorúan kivételes jellegére (lásd a fenti 12. pontot) tekintettel ugyanis az ilyen intézkedés csak akkor rendelhető el, ha az említett állítást a szóban forgó helyzet valósághű és általános képét ismertető információk támasztják alá, és az bizonyítékokon alapszik (lásd ebben az értelemben: 2013. január 17-i Szlovénia kontra Bizottság végzés, T-507/12 R, nem tették közzé, EU:T:2013:25, 18. és 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Ugyanez igaz a Belga Királyság azon állítására is, amely szerint az adóhatóságai azáltal, hogy egy „viszonylag kicsi, olyan ország” hatóságai, amelynek „kevesebb emberi erőforrás áll a rendelkezésére”, túlzott adminisztratív tehernek vannak kitéve abban az esetben, ha meg kell határozniuk a visszatérítendő összeget, és a megtámadott határozat későbbi megsemmisítése esetén azon visszatérített összegeket, amelyeket vissza kell fizetni. A Belga Királyság ugyanis kizárólag elvont jellegű állítólagos adminisztratív nehézségeknek a felsorolására szorítkozott, anélkül, hogy ismertette volna az adóigazgatása rendelkezésére álló emberi erőforrások struktúráját, vagy pontosabban kifejtette volna azokat az állítólagosan túlzott terheket, amelyekkel az adóigazgatásának szembe kell néznie, vagy konkrét adóügyi érvek alapján vitatta volna a megtámadott határozat (205)–(211) preambulumbekzdését, amelyek éppen a jogellenes nyilvánított, és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak nyilvánított összegek visszatérítésének a módszerére vonatkoznak.
- 28 A Belga Királyság nem vitatta a Bizottság által a megtámadott határozat (202) preambulumbekzdésében megfogalmazott azon állítást sem, mely szerint a visszatérítendő összegek számszerűsítése könnyen elvégezhető: mivel a többletnyereség mentessége megfelel az adózás előtti nyereségnek a csoporthoz tartozó belga jogalany ténylegesen nyilvántartásba vett nyereségére alkalmazott bizonyos százalékának, az intézkedés által okozott szelektív előny megszüntetéséhez elég a ténylegesen nyilvántartásba vett nyereség után fizetendő adó, valamint a vitatott rendszer keretében ténylegesen kifizetett adó különbözetének a visszatérítése, valamint az ezen összeg után a támogatás nyújtásának az időpontjától kedve felhalmozódott kamatoknak a megfizetése.
- 29 Ezenfelül, mivel a Belga Királyság nem jelölte meg az esetleges visszatérítés által érintett vállalkozások számát, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csupán a megtámadott határozat mellékletéből következő számot veheti alapul, vagy a Bizottság által a 2016. január 11-i sajtóközleményében nyilvánosan bejelentett számot, melyek szerint mintegy 35 vállalkozásról van szó. Márpedig az ilyen számú visszatérítési dossziének az illetékes hatóságok általi kezelése aligha lehet hatással a belga adóigazgatás megfelelő működésére (lásd analógia útján: 2015. február 27-i Spanyolország kontra Bizottság végzés, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 48. és 49. pont), és ez még akkor is igaz, ha ezen igazgatásnak ténylegesen el kell végeznie a felülvizsgálat, az újraszámítás, és az egyéb adminisztrációkkal való kapcsolatfelvétel valamennyi lépését, melyeket a Belga Királyság felsorolt (lásd a fenti 18. pontot).

- 30 Ugyanígy, ha a Belga Királyság attól tart, hogy azok a társaságok, amelyekről a támogatásokat vissza kell követelni, bíróságokhoz fordulnak, amelyek így számos igénybe vevő és bonyolult jogvitával szembesülnek, elegendő megállapítani, hogy a Belga Királyság nem bizonyította, hogy a belga bíróságokat az adóhatóságok által kibocsátott esetleges visszatérítendő határozatok ellen benyújtott keresetek olyan mértékben eláraszthatják, hogy a belga bírósági rendszer működése súlyos veszélybe kerülhet. Különösen emlékeztetni kell arra, hogy mivel a Belga Királyság nem jelölte meg az esetleges visszatérítés által érintett vállalkozások számát, az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak abból az előfeltevésből kell kiindulnia, hogy a belga bíróságoknak maximum ötven körüli keresettel kell számolniuk (lásd a fenti 29. pontot). Márpedig az ilyen számú kereset elbírálása aligha lehet hatással a belga bírósági rendszer megfelelő működésére (lásd ebben az értelemben: 2015. február 27-i Spanyolország kontra Bizottság végzés, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 48. és 49. pont).
- 31 Azt illetően, hogy a Belga Királyság a 2012. szeptember 19-i Görögország kontra Bizottság végzésre (T-52/12 R, EU:T:2012:447) hivatkozik az adóigazgatásának és a bírósági rendszerének a működése tekintetében jelentkező problémák kockázatára vonatkozó érvének az alátámasztása érdekében, emlékeztetni kell arra, hogy az ezen végzés alapjául szolgáló ügyben (a továbbiakban: görög ügy) a sürgősség elismerésére a Görögországban 2012-ben felmerülő és teljes mértékben különleges körülmények összessége alapján került sor.
- 32 A görög ügyben ugyanis a Görög Köztársaság állami feladatai elvégzésének a veszélyeztetettségét illetően a Törvényszék elnöke többek között figyelembe vette azt, hogy a támogatási rendszer azon kedvezményezettjeinek, nevezetesen a görög mezőgazdasági termelőknek a száma, akikkel a görög hatóságnak vissza kellett fizettetniük a támogatásokat, több százezret tett ki, és e termelők a családjaikkal együtt Görögország teljes lakosságának a jelentős részét képviselték. A Törvényszék elnökének álláspontja szerint az ilyen tömeges visszatérítésnek káros hatásai lettek volna az adóigazgatásra nézve, melynek egyetlen prioritást kell szem előtt tartania, azaz, az adócsalás elleni küzdelmet, illetőleg a „legnagyobb adóelkerülők” üldözését annak érdekében, hogy beszedjék a 20 milliárd euró körüli, azaz, a mezőgazdasági szektorban visszatérítendő támogatások mintegy ötvenszerezését kitevő összegeket, annál is inkább, mivel igen nagy valószínűséggel megjósolható volt, hogy a több százezer mezőgazdasági termelő jelentős hányada meg fogja tagadni a visszakövetelt összegek megfizetését, ami az adóhatóság személyzetének nagymértékű beavatkozását fogja szükségessé tenni, akik száma viszont a kényszerbehajtás céljára tekintettel nem nőtt (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 19-i Görögország kontra Bizottság végzés, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 44–47. pont).
- 33 Ehhez a görög ügyben továbbá hozzáadódott a közrendi zavargások kockázata. Ebben a kontextusban a Törvényszék elnöke figyelembe vette, hogy a görögországi társadalmi légkört a hatóságokkal szembeni bizalomvesztés, az általános elégedetlenség és az igazságtalanság-érzet jellemzi, valamint hangsúlyozta, hogy a görög hatóságok által elfogadott, drákói szigorúságú megszorító intézkedések elleni heves tüntetések egyre gyakoribbak, ezért a vitatott kifizetéseknek a teljes mezőgazdasági ágazatban való azonnali visszatérítése akár erőszakba fulladó és drámai eseményekhez vezető tüntetéseket provokálhat, ami olyan súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhatott volna, amelyre a Görög Köztársaság jogszerűen hivatkozhatott (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 19-i Görögország kontra Bizottság végzés, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 48. és 49. pont).
- 34 Márpedig nyilvánvaló, hogy a Belga Királyság annak érdekében, hogy a jelen ügyben a sürgősséget alátámassza, nem hivatkozhat semmilyen módon a görög ügyet jellemzőhöz hasonló körülményekre.
- 35 Végezetül azt illetően, hogy a Belga Királyság álláspontja szerint a sürgősségre vonatkozó feltételt enyhébben kell elbírálni abban az esetben, ha a megállapított *fumus boni iuris* különösen komoly, meg kell állapítani, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem, amely távol áll attól, hogy ilyen jellegű *fumus boni iurisra* hivatkozzon, arra az ítélkezési gyakorlatra utal, amely szerint a *fumus boni iuris* feltétele teljesül abban az esetben, ha az alapkereset alátámasztása érdekében előterjesztett jogalapok közül legalább egy *prima facie* relevánsnak tűnik, vagy legalábbis nem tűnik megalapozatlannak, mivel kényes jogi probléma fennállására utal, amelynek a megoldása nem egyértelmű, és ezért részletes

vizsgálatot igényel, amelyre az alapeljárásban kell, hogy sor kerüljön. Ezenfelül a Belga Királyság szintén az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben az alapkereset alátámasztása érdekében előterjesztett öt jogalap összefoglalását követően megállapítja, hogy a felvetett jogi kérdésekre adott válasz nem alapvetően egyértelmű, és olyan részletes vizsgálatot tesz szükségessé, amely az érdemi eljárás keretei közé tartozik, annak megállapítására kérve a Törvényszék elnökét, hogy „a kereset nem nyilvánvalóan megalapozatlan, mivel a jelen kereset tárgyát képező kérdések kellőképpen relevánsak és súlyosak a *fumus boni iuris* megalapozásához”.

- 36 Következésképpen magának a Belga Királyságnak az állítása alapján úgy tűnik, hogy az állítólagos enyhébb elbírálásra vonatkozó előfeltétel, azaz, a különösen komoly *fumus boni iuris* fennállása a jelen ügyben nem teljesül.
- 37 Emlékeztetni kell mindenestre arra, hogy a sürgősség fennállásának értékelése tekintetében alkalmazandó feltételek enyhébb elbírálása csupán három jogvita esetében került elismerésre, amelyekben rendszerszintű indokok miatt nehéznek, mi több, lehetetlennek bizonyult az eljárási szabályzatban előírt és az ítélkezési gyakorlatban hagyományosan értelmezett, említett feltételeknek való megfelelés.
- 38 E kontextusban először is a korlátozó intézkedésekre vonatkozó jogvitára kell utalni. E tekintetben meg kell állapítani, hogy főszabály szerint a korlátozó intézkedések végrehajtásának a felfüggesztésére irányuló valamennyi kérelmet el kell utasítani amiatt, hogy az ilyen felfüggesztés akadályozhatja ezen intézkedések teljes érvényesülését abban az esetben, az ezen intézkedések megsemmisítése iránti alapkeresetet elutasítják. Az ilyen felfüggesztés ugyanis például lehetővé tenné az ezen intézkedések hatálya alatt álló jogalany számára, hogy pénzeszközeit azonnal kivonja a befagyasztás biztosítására köteles bankoktól, és hogy kiürítse a bankszámláit az érdemi határozat kihirdetését megelőzően. Így lehetséges lenne számára a vele szemben hozott korlátozó intézkedések céljának az elkerülése, pedig az ideiglenes intézkedésről határozó bírótól kért ideiglenes intézkedések nem semlegesíthetik előre az alapeljárásban később meghozandó határozat következményeit (lásd: 2012. június 14-i Qualitest FZE kontra Tanács végzés, C-644/11 P(R), nem tették közzé, EU:C:2012:354, 73–77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. március 11-i Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, T-110/12 R, EU:T:2013:118, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Ezenfelül a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a személynek vagy jogalanynak a pénzeszközei ideiglenes felszabadításának elrendeléséhez fűződő érdeke olyan előny biztosítására irányul, amelyet még a megsemmisítést kimondó ítélettel sem tudna elérni. Az ilyen ítélet ugyanis csak az ezen ítélet kihirdetését követő későbbi időpontban váltaná ki a felperes által kívánt gyakorlati hatásokat – nevezetesen az eszközeinek a felszabadítását –, míg az ideiglenes intézkedésről első fokon határozó bíró ebben az időpontban az idő múlása folytán elveszítené minden hatáskörét, és mindenestre a pénzeszközök befagyasztása továbbra is fennmaradhat egy újabb korlátozó intézkedésnek köszönhetően, amely az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdésében előírt határidőn belül felválthatja a megsemmisített intézkedéseket. Ilyen körülmények között az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem részesítheti védelemben az adott személynek vagy jogalanynak a pénzeszközei ideiglenes felszabadításának az ideiglenes intézkedés útján történő elrendeléséhez fűződő érdekét (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács végzés, T-207/15 R, EU:T:2015:535, 55–58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró a korlátozó intézkedésekre vonatkozó jogvita ezen különleges jellegére tekintettel mérlegelte igen kivételes esetekben az annak megállapítására vonatkozó lehetőséget, hogy sürgősségnek minősülhet annak a kényszerítő szükségessége, hogy valamely nyilvánvaló és különlegesen súlyos jogellenességet orvosoljanak, vagy közvetlenül alkalmazzák az EUMSZ 278. cikket,

amely elsődleges jogi rendelkezés, és ezért a jogszabályi hierarchiában magasabb rangú, mint az eljárási szabályzat (lásd ebben az értelemben: 2014. február 24-i HTTS és Bateni kontra Tanács végzés, T-45/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:85, 50. és 51. pont).

- 41 Másodszor a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogvitát kell említeni. Az ideiglenes intézkedésekről határozó bíró, megállapítva, hogy a korábban alkalmazott ítélkezési gyakorlat szisztematikusan azzal a hatással járt, hogy gyakorlatilag lehetlenné tette a sikertelen ajánlattevő számára annak bizonyítását, hogy az ajánlatának az elutasítása a számára helyrehozhatatlan kárt okoz, úgy foglalt állást, hogy az ilyen eredmény összeegyeztethetetlen a hatékony ideiglenes bírói jogvédelem követelményével, amelyet az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke ír elő. Ezért a továbbiakban elismerést nyert, hogy abban az esetben, ha a sikertelen ajánlattevő bizonyítani tudja a különösen komoly *fumus boni iuris* fennállását, nem követelhető meg ezen ajánlatkérőtől a helyrehozhatatlan kár bekövetkezése kockázatának a bizonyítása, feltéve, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmét az előírt határidőn belül terjeszti elő (lásd ebben az értelemben: 2015. április 23-i Bizottság kontra Vanbreda Risk & Benefits végzés, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, 30. és 57. pont).
- 42 Végezetül harmadszor meg kell említeni a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó jogvitát. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró az állítólagosan bizalmas dokumentumok védelmét illetően ügyelt annak a hangsúlyozására, hogy még ha a hivatkozott kár helyrehozhatatlan jellege nem is bizonyítható, a hatáskörének a járulékos és ebből következően korlátozott jellege, valamint az ideiglenes intézkedés iránti eljárásnak az alapeljáráshoz képest fennálló járulékos és ideiglenes jellege akadályozza abban, hogy engedélyezze az ezen dokumentumokban foglalt bizonyos személyes adatokhoz való hozzáférést, ugyanakkor nem zárható ki, hogy az érdemben eljáró bíróság inkább megvizsgálná, hogy a szóban forgó dokumentumok tekintetében azok jellege miatt nem kellene-e a bizalmasság általános védelmét alkalmazni, mely védelem eredményeképpen az említett dokumentumok kikerülnének a részleges hozzáférhetővé tétel kötelezettségének a köréből. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró főszabály szerint a tisztán járulékos hatásköre miatt tehát nem engedélyezheti a részleges hozzáférhetővé tételt anélkül, hogy az érdemben eljáró bíróság ilyen döntését meg ne fosztaná a hatékony érvényesülésétől. Az ideiglenes intézkedés iránti eljárás természetére vonatkozó ezen megfontolások azonban, melyek meghatározóak voltak ezen eljárás végeredménye tekintetében, nem csupán a *fumus boni iuris*-nak és az érdekek mérlegelésének a területén alkalmazhatók, hanem azoknak lehetővé kell tenniük az ideiglenes intézkedésről határozó bíró számára, hogy adott esetben közvetlenül alkalmazza az EUMSZ 278. cikket és az EUMSZ 279. cikket, melyek olyan elsődleges jogi rendelkezések, amelyek megengedik a végrehajtás felfüggesztésének az elrendelését abban az esetben, ha e bíró „a körülmények alapján azt szükségesnek tartja”, illetve engedélyezik a „szükséges” ideiglenes intézkedések meghozatalát (lásd ebben az értelemben: 2014. július 25-i Deza kontra ECHA végzés, T-189/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:686, 99–101., 104. és 105. pont; 2015. szeptember 1-jei Pari Pharma kontra EMA végzés, T-235/15 R, EU:T:2015:587, 104–106., 109. és 110. pont).
- 43 Márpedig, mivel a jelen ügy nem kapcsolható a fenti 38–42. pontban említett három jogvita egyikéhez sem, alkalmazni kell a *fumus boni iuris*-ra és a sürgősségre vonatkozó, az ítélkezési gyakorlatban hagyományosan értelmezett feltételeket (lásd a fenti 13. pontot), így a Belga Királyságnak bizonyítania kellett volna a súlyos és helyrehozhatatlan kár azonnali bekövetkezését, és a *fumus boni iuris*, bármennyire is komoly, nem orvosolhatja a sürgősség hiányát (lásd ebben az értelemben: 2015. február 27-i Spanyolország kontra Bizottság végzés, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 23. pont).
- 44 A fentiekre tekintettel az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak azt állapíthatja meg, hogy a Belga Királyság nem bizonyította, hogy a végrehajtás kért felfüggesztésének az elrendelése hiányában súlyos és helyrehozhatatlan kár érné. Következésképpen a sürgősségre vonatkozó feltétel nem teljesül.
- 45 Ez a megoldás koherens a fennálló különböző érdekek mérlegelése tekintetében is, amelynek a keretében az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak meg kell határoznia többek között azt, hogy a Belga Királyságnak a kért ideiglenes intézkedés elrendeléséhez fűződő érdeke előnyben részesítendő-e

a megtámadott határozat azonnali végrehajtásához fűződő érdekhez képest (lásd ebben az értelemben: 2003. június 26-i Belgium és Forum 187 kontra Bizottság végzés, C-182/03 R és C-217/03 R, EU:C:2003:385, 142. pont).

- 46 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy ha a Bizottság megállapítja, hogy valamely állami támogatás nem egyeztethető össze a közös piaccal, úgy határoz, hogy az érintett állam köteles a Bizottság által kitűzött határidőn belül a támogatást megszüntetni vagy módosítani. Következésképpen a közérdek, amelynek nevében a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében rá ruházott feladatokat teljesíti annak a biztosítása érdekében, hogy a belső piacot ne torzítsák a versenyre ártalmas állami támogatások, különleges jelentőséggel bír. Az érintett tagállam arra vonatkozó kötelezettsége ugyanis, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást megszüntesse, a korábbi helyzet visszaállítására irányul (lásd: 2014. augusztus 20-i Gmina Kosakowo kontra Bizottság végzés, T-217/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:734, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Következésképpen megállapításra került, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított és jogellenesen kifizetett támogatás visszafizetésére vonatkozóan a Bizottság által megállapított kötelezettség végrehajtásának a felfüggesztése iránti kérelem keretében az uniós érdeknek általában előnyt kell élveznie a támogatás kedvezményezettjeinek az érdekével, azaz, azon érdekekkel szemben, hogy elkerüljék a visszatérítési kötelezettségnek az alapügyben meghozandó ítélet kihirdetését megelőző végrehajtását. Az ilyen támogatás kedvezményezettjei csak rendkívüli körülmények között, vagy többek között a sürgősségi feltétel teljesülése esetén érhetik el az ideiglenes intézkedések elrendelését (lásd: 2014. augusztus 20-i Gmina Kosakowo kontra Bizottság végzés, T-217/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:734, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Márpedig, amint az megállapításra került, a Belga Királyság a jelen ügyben nem felel meg a sürgősségre vonatkozó feltételnek, ami miatt az Unió érdekeit a Belga Királyság érdekeihez képest előnyben kell részesíteni.
- 49 Ami az esetleges rendkívüli körülményeket illeti, meg kell állapítani, hogy a Belga Királyság lényegében a *fumus boni iuris* fennállásának, valamint annak a hangsúlyozására szorítkozik, hogy a Bizottság hosszú időn keresztül elmulasztotta a többletnyereségre vonatkozó rendszer vizsgálatát, anélkül hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem ugyanakkor olyan rendkívüli körülményre hivatkozna, amely akadályozhatná az állítólagos állami támogatás visszatéríttetését.
- 50 A fentiekből tehát az következik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy szükséges lenne a *fumus boni iuris*ra vonatkozó feltétel vizsgálata (2012. október 25-i Hassan kontra Tanács végzés, C-168/12 P(R), nem tették közzé, EU:C:2012:674, 31. pont).

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

Luxembourg, 2016. július 19.

E. Coulon
hivatalvezető

M. Jaeger
elnök